

32003R0408

L 62/8

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

6.3.2003

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 408/2003**z dnia 5 marca 2003 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) 1148/2001 w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 47/2001⁽²⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1148/2001⁽³⁾, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2379/2001⁽⁴⁾, ustanawia zasady stosowania kontroli zgodności norm zarówno w odniesieniu do produktów przeznaczonych do spożycia na rynku wewnętrznym, jak i w odniesieniu do produktów przeznaczonych do wywozu.
- (2) Konieczne jest jednoznaczne ustalenie, że podmiotami gospodarczymi zapewniającymi odpowiednie gwarancje zgodności i z tego powodu korzystającymi ze specjalnych przepisów na etapie wywozu, niekoniecznie są tylko podmioty, które pakowały produkty na etapie wysyłki. Rzeczywiście, niektóre podmioty gospodarcze, zapewniające takie gwarancje, na przykład hurtownicy zajmujący się powrotnym wywozem lub ponowną wysyłką po sprawdzeniu przez siebie zgodności, nie posiadają urządzeń do pakowania. Ponadto jako wyjaśnienie adnotację „samokontrola” umieszcza się w świadectwie wystawionym na etapie wywozu, w przypadku gdy jednostka kontrolująca sama nie przeprowadziła bezpośredniej kontroli towarów.
- (3) Stosowne jest skoncentrowanie kontroli, przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie na etapie przywozu, na partiach i przesyłkach obciążonych wyższym ryzykiem braku zgodności z normami handlowymi. W tym celu wskazane jest, aby Państwa Członkowskie ustanowiły kryteria, według których takie ryzyko ma być oceniane, łącznie z zasadami dotyczącymi sposobu, w jaki kontrole można złagodzić, w przypadku gdy ryzyko wystąpienia niezgodności jest niskie. Do celów harmonizacji praktyk kontrolnych między Państwami Członkowskimi stosowne jest, aby Komisja ustanowiła wspólne wytyczne.
- (4) Partie towarów posiadające świadectwa zgodności wystawione przez państwa trzecie, których kontrole zostały zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1148/2001, przedstawiają sobą mniejsze ryzyko wystąpienia niezgodności, aniżeli partie i przesyłki, które nie posiadają tego rodzaju świadectwa. Dlatego odsetek kontroli w stosunku do tego rodzaju partii i przesyłek powinien być znacząco niższy niż w przypadku towarów nieposiadających tego rodzaju świadectwa. W tym przypadku należy również zapewnić, przy danym niższym udziale kontroli i kosztach kontroli poniesionych już w państwach trzecich dokonujących wywozu,

że ewentualne opłaty pobierane przez Państwa Członkowskie z tego tytułu, są niższe niż opłaty pobierane w ramach ogólnego systemu kontroli w przywozie oraz, że są proporcjonalne do wykonanych kontroli.

- (5) Należy ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące przypadków, w których podmioty gospodarcze zamierzają doprowadzać towary do stanu zgodności w Państwie Członkowskim innym niż Państwo, w którym stwierdzono brak zgodności omawianych towarów z normami oraz przypadków, w których nie istnieją już możliwości doprowadzenia towarów do stanu zgodności.
- (6) Liczne opakowania, wydrukowane przed dniem 1 stycznia 2002 r. i nadal posiadające adnotacje ustanowione na mocy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2251/92⁽⁵⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 766/97⁽⁶⁾, są nadal dostępne w zapasach niektórych podmiotów gospodarczych. Stosowne jest przedłużenie o sześć miesięcy okresu, w czasie którego te opakowania mogą nadal być stosowane.
- (7) Metody kontroli ustanowione w załączniku IV powinny zostać zmodyfikowane, w szczególności w celu uwzględnienia praktyki właściwej w przypadku orzechów, jak również sposobów badania stopnia dojrzałości owoców i warzyw.
- (8) Dlatego rozporządzenie (WE) nr 1148/2001 należy odpowiednio zmienić.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1148/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 skreśla się akapit trzeci;
 - b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Państwa Członkowskie mogą stosować przepisy wymienione w akapicie drugim w odniesieniu do podmiotów gospodarczych spełniających poniższe warunki:

 - a) zapewnienie wystarczających gwarancji stałego i wysokiego stopnia zgodności w przypadku owoców i warzyw wprowadzanych przez te podmioty do obrotu;
 - b) posiadanie pracowników kontroli, którzy otrzymali przygotowanie zatwierdzone przez Państwo Członkowskie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64.⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 13.6.2001, str. 9.⁽⁴⁾ Dz.U. L 321 z 6.12.2001, str. 15.⁽⁵⁾ Dz.U. L 219 z 4.8.1992, str. 9.⁽⁶⁾ Dz.U. L 112 z 29.4.1997, str. 10.

- c) zobowiązanie się do kontrolowania zgodności towarów wprowadzanych przez te podmioty do obrotu;
- d) zobowiązanie się do prowadzenia rejestru, w którym zapisywane są wszelkie kontrole przeprowadzone przez te podmioty.

W przypadku tych podmiotów gospodarczych, Państwa Członkowskie mogą określić, w odniesieniu do każdej kategorii danego podmiotu gospodarczego oraz na podstawie analizy ryzyka, minimalny odsetek przesyłek i ilości podlegających kontroli zgodności przez właściwą jednostkę kontrolującą na etapie wywozu. Odsetek ten musi być wystarczający do zapewnienia zgodności z zasadami wspólnotowymi. W przypadku gdy kontrole ujawniają znaczące nieprawidłowości, jednostki kontrolujące zwiększają odsetek sprawdzanych przesyłek realizowanych przez podmioty gospodarcze, których to dotyczy.”

- c) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
„W przypadku gdy zgodnie z ust. 1a partie, których dotyczy świadectwo zgodności, zostały sprawdzone przez właściwą jednostkę kontrolującą na etapie wywozu, adnotację »samokontrola (art. 5 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1148/2001)« umieszcza się w polu 13 (Uwagi) świadectwa.”
- 2) W art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Nie naruszając ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy właściwa jednostka kontrolująca w punkcie przywozu uznaje, iż istnieje niskie ryzyko, że niektóre partie nie odpowiadają normom handlowym, może zaniechać kontroli tych partii. W tym celu, wysyła ona ostemplowane zgłoszenie do władz celnych lub informuje wymienione władze celne w inny sposób, że można przeprowadzać procedury odprawy celnej.
Dla celów stosowania akapitu pierwszego, jednostka kontrolująca z wyprzedzeniem ustanawia kryteria oceny ryzyka wystąpienia braku zgodności partii, na podstawie analizy ryzyka dla każdego rodzaju przywozu przez siebie określonego, minimalny odsetek przesyłek i ilości podlegających kontroli przez właściwą jednostkę kontrolującą na etapie wywozu. Jakkolwiek odsetek wymieniony na mocy niniejszego ustępu, w każdym razie musi być znacząco wyższy niż odsetek stosowany zgodnie z art. 7 ust. 5.

4 bis Aby doskonaląc jednolitość stosowania ust. 4 w Państwach Członkowskich, Komisja opracowuje wspólne wytyczne w zakresie jego stosowania. Organ koordynujący niezwłocznie powiadamia Komisję o zasadach stosowania ust. 4, w tym o kryteriach i minimalnym odsetku, określonych w ust. 4 akapit drugi oraz o innych kolejnych zmianach wymienionych zasad.”

- 3) W art. 7 ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:
„Jeżeli Państwo Członkowskie pobiera opłatę w celu pokrycia kosztów kontroli określonych w niniejszym ustępie, opłata ta kształtuje się na poziomie odzwierciedlającym niższy odsetek przesyłek i ilości kontrolowanych w przypadku tych kontroli niż w przypadku kontroli wymienionych w art. 6.”
- 4) W art. 9 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:
„Jeżeli jednostka kontrolująca przychyliła się do prośby podmiotu gospodarczego o umożliwienie doprowadzenia towarów do stanu zgodności w Państwie Członkowskim innym niż Państwo, w którym przeprowadzona została kontrola stwierdzająca brak zgodności, Państwa Członkowskie podejmują środki, które uznają za właściwe, w szczególności w kontekście wzajemnej współpracy, w celu sprawdzenia, czy towary zostały doprowadzone do stanu zgodności.
W przypadku gdy towary nie mogą zostać doprowadzone do stanu zgodności ani przeznaczone na paszę dla zwierząt, do przetwórstwa przemysłowego lub żadne zastosowanie niezwywnościowe, jednostka kontrolująca może, w razie potrzeby, zażądać od podmiotów gospodarczych podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia, że dane produkty nie zostają wprowadzone do obrotu.
Podmioty gospodarcze są zobowiązane do dostarczania wszelkich informacji uznanych za niezbędne przez Państwa Członkowskie w celu stosowania niniejszego ustępu.”
- 5) W art. 11 ust. 2 datę „31 grudnia 2002 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2003 r.”
- 6) Załącznik IV zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 2003 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

Metody kontroli wymienione w art. 9 ust. 1

Uwaga: Poniższe metody kontroli są oparte na przepisach przewodnika na temat wprowadzania w życie kontroli jakości świeżych owoców i warzyw, przyjętego przez Grupę Roboczą EKG/ONZ (Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych) ds. Standaryzacji Nietrwałych Towarów i Poprawy Jakości.

1. DEFINICJE

a) **Kontrola zgodności**

Kontrola przeprowadzona przez inspektora zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu sprawdzenia zgodności owoców i warzyw z normami handlowymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96.

Kontrola ta obejmuje:

- tam gdzie jest to stosowne, kontrole identyfikacyjne i dokumentacyjne: sprawdzenie dokumentów lub świadectw towarzyszących danej partii i/lub rejestrów określonych w art. 4 ust. 3 akapit drugi tiret trzecie oraz w art. 5 ust. 1a lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1148/2001, oraz sprawdzenie towarów i danych szczegółowych zawartych w tych dokumentach, w celu skontrolowania ich wzajemnej zgodności,
- inspekcja bezpośrednia, z zastosowaniem metody statystycznej, towarów w partii w celu upewnienia się, że spełnia ona wszystkie warunki ustanowione w normie handlowej, w tym przepisy dotyczące prezentacji i znakowania opakowań oraz pakowania.

b) **Inspektor**

Osoba upoważniona przez właściwą jednostkę kontrolującą, która posiada właściwe i metodyczne przeszkolenie umożliwiające jej wykonywanie kontroli zgodności.

c) **Przesyłka**

Ilość produktu, która ma być sprzedana przez dany podmiot gospodarczy, stwierdzona w czasie kontroli i określona w dokumencie. Przesyłka może składać się z jednego lub kilku rodzajów produktu: może zawierać jedną lub kilka partii świeżych owoców lub warzyw.

d) **Partia**

Ilość produktu, która w czasie kontroli w jednym miejscu, posiada podobne cechy w odniesieniu do:

- podmiotu pakującego i/lub wysyłającego,
- kraju pochodzenia,
- rodzaju produktu,
- klasy produktu,
- wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości),
- odmiany lub rodzaju handlowego (zgodnie z odpowiednimi zapisami normy),
- rodzaju opakowania i prezentacji.

Jednakże w przypadku gdy w czasie kontroli przesyłek nie jest możliwe rozróżnienie różnych partii i/lub prezentacji poszczególnych partii, wszystkie partie określonej przesyłki można traktować jako jedną partię, jeżeli są one podobne pod względem rodzaju produktu, podmiotu wysyłającego, kraju pochodzenia, klasy i odmiany lub rodzaju handlowego, o ile jest to przewidziane w normie.

e) **Pobieranie próbek**

Zbiorcza próbka pobrana doraźnie z partii w czasie kontroli w zakresie oceny zgodności.

f) **Próbka pierwotna**

Opakowanie pobrane z partii lub w przypadku produktu luzem ilość pobrana z jednego punktu partii.

g) Próbką zbiorcza

Kilka reprezentatywnych próbek pierwotnych pobranych z danej partii, których ilość jest wystarczająca do oceny partii według wszystkich kryteriów.

h) Próbka drugiego stopnia

W przypadku orzechów, próbka drugiego stopnia stanowi reprezentatywną ilość produktu pobraną z każdej próbki pierwotnej w próbce zbiorczej, o masie od 300 g do 1 kg. Jeżeli próbka pierwotna składa się z paczkowanych środków spożywczych, próbka drugiego stopnia stanowi jedno opakowanie.

i) Próbka złożona

W przypadku orzechów, próbka złożona stanowi mieszanekę, o masie co najmniej 3 kg, wszystkich próbek drugiego stopnia w próbce zbiorczej. Orzechy w próbce złożonej muszą być równo wymieszane.

j) Próbki zredukowane

Reprezentatywna ilość produktu pobranego z próbki zbiorczej, która jest wystarczająca pod względem wielkości, aby umożliwić ocenę z punktu widzenia niektórych kryteriów jednostkowych. W przypadku orzechów próbka zredukowana obejmuje co najmniej 100 orzechów pobranych z próbki złożonej. Kilka próbek zredukowanych może być pobranych z próbki zbiorczej.

k) Opakowania zbiorcze

Oddzielnie zapakowana część partii, łącznie z zawartością. Funkcją opakowania zbiorczego jest ułatwienie przeładunku i transportu szeregu jednostek sprzedaży lub produktów sypkich bądź odpowiednio ułożonych, w celu uniknięcia ich uszkodzenia w czasie bezpośredniego przeładunku i transportu. Nie uznaje się za opakowania zbiorcze kontenerów do transportu drogowego, kolejowego i lotniczego. W pewnych przypadkach opakowanie zbiorcze stanowi opakowanie detaliczne.

l) Opakowanie detaliczne

Oddzielnie zapakowana część partii, łącznie z zawartością. Funkcją pakowania detalicznych opakowań jest formowanie jednostki sprzedaży przeznaczonej dla użytkownika lub konsumenta końcowego, w punkcie sprzedaży. Wśród opakowań detalicznych występują produkty paczkowane, gdzie opakowanie osłania środek spożywczy całkowicie lub jedynie częściowo, ale w taki sposób, że zawartość nie może zostać zmieniona bez uprzedniego otwarcia lub zmiany opakowania.

2. WDROŻENIE KONTROLI ZGODNOŚCI**a) Uwaga ogólna**

Kontrola bezpośrednia odbywa się poprzez ocenę próbek zbiorczych pobranych losowo z różnych miejsc w partii, która ma być skontrolowana. Opiera się ona na zasadzie domniemania, że partia odpowiada próbce zbiorczej.

b) Identyfikacja partii i/lub uzyskanie ogólnego wrażenia o przesyłce

Identyfikację partii przeprowadza się na podstawie ich znakowania lub innych kryteriów, takich jak oznaczenia ustanowione zgodnie z dyrektywą Rady 89/396/EWG⁽¹⁾. W odniesieniu do przesyłek składających się z kilku partii, konieczne jest, aby inspektor wyrobił sobie ogólny pogląd na temat przesyłki na podstawie dokumentów towarzyszących lub zgłoszeń dotyczących tych przesyłek. Następnie inspektor określa, na ile prezentowane partie odpowiadają informacjom zawartym w tych dokumentach.

Jeżeli produkt ma być załadowany lub został załadowany na środki transportu, do identyfikacji danej przesyłki służy numer rejestracyjny tego środka transportu.

c) Prezentacja produktu

Inspektor decyduje, które opakowania mają być skontrolowane. Prezentacji dokonuje podmiot upoważniony do tego celu lub jego przedstawiciel. Procedura powinna obejmować prezentację próbki zbiorczej.

Jeżeli wymagane są próbki zredukowane, są one ustalane w próbce zbiorczej przez samego inspektora.

(¹) Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 21.

d) **Kontrole bezpośrednie**

- Ocena opakowania i prezentacji na podstawie próbek pierwotnych:

Opakowanie, łącznie z materiałem wykorzystanym w ramach opakowania, sprawdza się pod względem jego odpowiedniości i czystości w stosunku do przepisów norm handlowych. Jeżeli dopuszczalne są jedynie niektóre rodzaje opakowań, inspektor sprawdza, czy je zastosowano.

- Weryfikacja znakowania na podstawie próbek pierwotnych:

Po pierwsze, należy ustalić, czy produkt jest oznakowany zgodnie z normami handlowymi. W czasie kontroli dokonuje się oceny dokładności znakowania i/lub zakresu wymaganych zmian.

Owoców i warzyw pojedynczo zawiniętych w folię nie uważa się za paczkowane środki spożywcze w rozumieniu dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ i niekoniecznie należy je znakować zgodnie z normami handlowymi. W tego rodzaju przypadkach, foliowe opakowanie jednostkowe może być uznane za zwykłą ochronę delikatnych produktów.

- Weryfikacja zgodności produktu z zastosowaniem pobierania próbek zbiorczych lub pobierania próbek złożonych i/lub zredukowanych:

Inspektor określa wielkość próbki zbiorczej w taki sposób, aby móc ocenić partię. Wybiera losowo opakowania, które mają być skontrolowane lub w przypadku produktu luzem, te miejsca partii, z których pobiera się próbki jednostkowe.

Uszkodzonych opakowań nie wykorzystuje się jako części próbki zbiorczej. Powinny być one odłożone na bok i mogą, w razie potrzeby, podlegać oddzielnemu badaniu i sprawozdaniu.

W każdym przypadku, gdy przesyłkę wykazuje się jako niezadowolającą, próbka zbiorcza powinna zawierać poniższe ilości:

Produkt pakowany	
Liczba opakowań w partii	Liczba próbek do pobrania (próbki pierwotne)
Do 100	5
101–300	7
301–500	9
501–1000	10
Powyżej 1000	15 (minimum)

Produkt luzem	
Wielkość partii w kg lub liczba wiązek w partii	Wielkość próbek pierwotnych w kg lub liczba wiązek
Do 200	10
201–500	20
501–1000	30
1001–5000	60
Powyżej 5000	100 (minimum)

W przypadku ciężkich owoców i warzyw (sztuk ważących powyżej 2 kg) próbki pierwotne powinny składać się z przynajmniej pięciu jednostek. W przypadku partii zawierających mniej niż 5 opakowań lub o masie mniejszej niż 10 kg kontrola obejmuje całą partię.

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli inspektor stwierdza, że nie można powziąć decyzji, może przeprowadzić następną kontrolę i przedstawić wynik ogólny jako średnią z dwóch kontroli.

Niektóre kryteria, takie jak występowanie lub brak wad wewnętrznych, można sprawdzić na podstawie próbek zredukowanych; odnosi się to do kontroli, która niszczy wartość handlową produktu. Wielkość zredukowanej próbki jest ograniczona do minimalnej ilości minimalnej bezwzględnie koniecznej do oceny partii. Jeżeli jednak stwierdza się lub podejrzewa wady, wielkość zredukowanej próbki nie przekracza 10 procent wielkości próbki zbiorczej pobranej wstępnie do kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29."

e) Kontrola produktu

Do kontroli produkt musi być wyjęty całkowicie ze swojego opakowania; inspektor może jedynie odstąpić od tego w przypadku orzechów lub, jeżeli rodzaj opakowania i forma prezentacji pozwalają na kontrolę, bez rozpakowywania produktu. Kontrolę jednorodności, wymogów minimalnych, klas jakości i wielkości przeprowadza się na podstawie próbki zbiorczej lub na podstawie próbki złożonej w przypadku orzechów. Kiedy wykryte są wady, inspektor ustala odpowiedni odsetek produktu nieodpowiadającego normie, w ujęciu ilościowym lub wagowym.

Kryteria w zakresie stopnia rozwoju i/lub dojrzałości mogą być sprawdzane z zastosowaniem przyrządów i metod określonych w tym celu w normach handlowych lub zgodnie z przyjętą praktyką.

f) Sprawozdanie z wyników kontroli

Dokumenty wymienione w art. 9 wystawia się, gdy jest to właściwe.

Jeżeli stwierdza się wady, podmiot gospodarczy lub jego przedstawiciel muszą zostać powiadomieni o przyczynach zastrzeżeń. Jeżeli uzyskanie zgodności produktu z normą jest możliwe poprzez zmianę znakowania, podmiot gospodarczy lub jego przedstawiciel muszą zostać o tym powiadomieni.

Jeżeli stwierdza się wady w produkcji, zostaje wskazana część partii niezgodna z normą.

g) Spadek wartości spowodowany kontrolą zgodności

Po kontroli próbka zbiorcza jest stawiana do dyspozycji podmiotu gospodarczego lub jego przedstawiciela.

Jednostka kontrolująca nie jest zobowiązana do przekazania z powrotem elementów próbki zbiorczej zniszczonej w czasie kontroli.”
